

КНИЖКА ШЕСТА

1945 — 1946

ГОДИНА 41

ПРОЛЕТТА

Над свежи нивя и долини
прекрасна девойка върви,
и клони, цветя и къпини
рисува с най-чудни бои.

О, пролет, ти в росните капки
измий теменужни очи.
Орачът ти маха със шапка,
а ти се провикваш: — Ори!

Ори и в нивята заравяй
златистите едри зърна,
да бият в земята ни млада
подобно на живи сърца.

Красиви и живи да раснат
под ясения пролетен свод,
зелените ниви да радват
работния селски народ.

О, пей сред зелените клони
ти, пролет, със сини очи, —
от твоите пръсти се ронят
звънчета, цветя и лъчи.

Богдан Овесянин

